

THE MORNING STAR.

Vol. 50.

Jaffna, Thursday the 18th of Sept., 1890.

No. 18.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

RECEIPTS FOR THE MORNING STAR.

1890.

Chilaw	Messrs. J. E. Venayagam and J. D. Phillips.	3.50
Uduppitty	Messrs. M. Cheliamby and K. Arunagum.	2.50
Kalmunai	Dr. A. A. Pararasasinghe Modr.	1.75
Anuradhapura	Messrs. A. Chelliah, J. Arulappah, S. Joshua, S. Sittampalam, The Sheriff Mudaliar and R. B. Hillings, Esq. C.C.S.	10.50

எஸ்திங்ஸ் பண்டிதர் பேரிற் சொல்லியவைகள்.

இராகம், துசாவந்தி. தாளம், ஆதி

பல்லவி.

எஸ்திங்க்ஸ்திரிதா—கேசபனை

எய்து சூழப் பிறந்தாரே.

அனுபல்லவி.

சொற்றவாயிந்தேண்ணுற்றுத் தோடந்தருத்தா

யதோண்ணுமின்

உயிடுமலிந்தியாடி போதிய முப்பத்தொர்த்

தேதி—

எஸ்திங்க்.

ஆதியிலமரிக்கின்றேன்—மாதவம்சர்—ஆகவே பி

ந்துலகாசன் நீசேர் கண்கள்கற்று நீசசயமே

யென்துறையுறப் போதவன்குறவாசவுறப் பன்ன

ணையசொழியுபெற்று—

எஸ்திங்க்.

சுந்தரஞ்செரியாழ்ப்பாண—தேசமதில்—வந்தைசே

ர்வட்டுநகர் யாணாசந்தபெறுஞ் சமுசார—சொந்

தயுவந்தபகார—முதியுறும்புயல்பாகப் புந்திய

ன்புடன் நயமாக—

எஸ்திங்க்.

வாசமாயமர்ந்தகாலம்—முதலாய்ப்பிர—சுசமாய

எமையிஞ்ஞாலம்—மாசலெந்தையெனவும் ஆசி

ல்குறமாமெனவும்—நேசமாய் ரட்சத்தயேசு நாந

ர்பாதமேசெலுத்தய—

எஸ்திங்க்.

சங்ககசெறவேதசாஸ்திரம்—அஞ்சலோபாவைஷ

—யென்கண்ணுமத்தக்கு காத்நம்—தக் குபலகல்லகற்

கத் தானுயர்ந்தகல்லுரீயும்—பங்கயிலுபாத்சுமரு

ம் பற்றுடன்நடத்தவாத—

எஸ்திங்க்.

நாடுநகரிகடோறும் அணிமருவப்—பாடி லுயர்தீவ

தோறும்—நீடியவத்தயாசாவைதேயுய்யுபண்ணி

முதல—நாடிவாச்செய்துகல்லி—கோடியாய்ப்பெருக

வைத்த—

எஸ்திங்க்.

பற்பலசமயபேத அஞ்ஞானவிஞ்—அற்பயாயழிந்

துபோதப்—போற்புரிதைய மெய்ஞ்ஞானத்—தற்பர

வொழியுதான—நற்பிசககமார்புமான்—சொற்சமு

கமீதுயர்வான—

எஸ்திங்க்.

கோடிசூரியப்பிரகாசர்—எஸ்திங்க்கையர்—விஞ்

ரெனச்சலபநேசர்—வடிஞர் மனந்தளர்—தநாடி

அரிடங்கடோறும்—காடி லுயுதிருக்கித்தேடி—அரட்சி

ப்பின்வழி—

எஸ்திங்க்.

சித்தபிரகித்தமுடனே காரைநகரில்—உத்தமவா

லயந்திடனே—புத்தயுடனண்குபண்ணப்—பத்தில்கு

வாசநண்ணப்—பெற்றசபையார்களெண்ணம்—பற்

றுபொருள் கொண்டுச்சுண்ணம்—

எஸ்திங்க்.

ஏற்பெறுந்தனதுவசமாய்—இசைபொருளும்—பேர்

பெறவிதேதநிசமாய்—பார்பகழித் குப்பணியும்—ஆர்வ

மோடசையாமணியும்—நேர்மையுடனே யமைத்தி

வ் லுர்நயந்திடவேவைத்த—

எஸ்திங்க்.

மோணரியந்தம்—வந்தகமாமுது மெய்முர்—அரச

வையுளார் சம்பந்தம்—திரபுள வத்தியாசாவைச

பிரபலமோவென்றாடிப்—பாணநுள்பெறும் பிரசந்

கியார்—வாரிலைபரப்பத்திய—

எஸ்திங்க்.

காரைதீவு, 2, 9, 90.

இ. எம். கிறிவித் ஐயரவர்களது பேரிற்

சொல்லிய இருபத்துநான்கு சீர்க் கழிநேடி

லடி யாசிரியலிருத்தம்.

சீரேறு அஞ்சலய சிங்கேறு துசமேறு திருவேறு

செய்யலக்கைச்—சிரமேறு யாழ்ப்பாண செ+மேறு

நல்லையம் பதியேறு சீர்த்தியுடையோன்—செயமே

று பரம சந்தோஷமேறு பாவயிற் துன்றேறு சீல

நடையோன்—திரமேறு வாய்மை தயை போறை

யேறு தூய்மை நிறைமுறையேறு தேவ—

தாரேறு செத்தகமியுக்கனேறு சபையேறு தகை

யேறு நடுநாயகம் (அடியோன்—தங்குய ரிங்கில்

ஷபாவைஷ விற்பன்னத் தடங்கடல் கடந்தவங்க

ம்—தக்க பிபிளாகம்ச் செம்பொருட்கவை நறவத்

ள்ளியள்ளிப் பத்தர்கன்—தஞ்சேவி நிரம்பவுந். நே

ஞ் களிகொள்ளவுந் தாழ்வினா தஞ் சமுதரம்—

பேரேறு வைதீக லெளக்கீக துறைவேலாம் பி
ழைபறப் பயில்லராமும்—பிரதாப வீ. ஏ. எனும்
ஸ்தசயாபட்டப் பிரபுவாம்—சித்திரபுணும்—பேசர்
யகண்டிபாறேறலோடு கணியையும் பி—எனது செ
யும் மொழியினும்—பிரியமே—முயிர்கன் ததமுத்தி
கிலபெற்றிடப் பிரபாக சயுறு குறா—

ஆரேறு ஆயிரத்தெண்ணு ரெட்குண்ணு
தொண்ணுற—அருமாண்—ஆண்பந்தனிமதியிற்
கி பத்தோடு முன்றிலையர் நேவரந்து கிறிவித்—
அரிவை பிண்ணக ளவைடரையகோ! என்றுநனி
அ—றிய மறநிவாட—அரிய பேரின்ப நா ய க
யிணைச்சமல பதமன்பினு—மதவிண்ணரே.

NOTICE.

Notice is hereby given that one half share of the land called Ulootamtottam and Priya seemah at Batticotta West and half share of a Paddy field called Inthaney situated at Mallagam do not belong to the Estate of late Tangamuttu but they belong to me by virtue of a Notarial Dowry Deed dated 29th October 1889 and I am in possession thereof.

Notaries and Odeyars are to take notice of this advertisement.

வட்டக்கோட்டை, 15, 9, 90.

யோ. சந்திரன்.

NOTICE.

WANTED—Agents to retail the Ceylon Spinning and Weaving Company's manufactures at special terms. Apply at the Ceylon Steam Company Office, Jaffna.

Local and General.

—SUPREME COURT. Mr. J. T. De Alwis comes as the Crown Counsel, and Mr. Swan as the Registrar, for the coming criminal sessions of the Northern Circuit.

—THE BISHOP OF COLOMBO. Dr. Coplestone came to Jaffna last week on his usual ecclesiastical visit, and holds the usual confirmation services in the churches in his diocese.

—HOME EVANGELIZATION. The report of the 5th annual meeting of the home evangelical society of the Wesleyans held on the 2nd inst. in the St. Peter's Church, Pettah, came too late for insertion in our last number. The report records a very successful meeting presided over by Mr. T. M. Tampoo. The speeches were very appropriate and instructive, the finances of the society are in a very encouraging state, leaving a large balance in the hands of the treasurer, and the society expects to extend its centres of work. On the 23rd instant the members of the Church Mission hold the 7th anniversary of their mission to the parts of Wanni and the other places. The Bishop, or in his absence the Government Agent, will preside.

—DELFT. This out of the way island has at present something to record in the shape of news. The dispensary established there proves to be a great boon to the people, and helps them to do away with native quack medicines which have hitherto been their inevitable resort. The visit of the Agent to the island though short, will have given him a general idea of the condition of the roads, and the herd of horses which he desired specially to inspect. There are in the jungle upwards of one hundred horses which on inspection have been found to be very lean and unfit for capture at present. Mr. Catheravalupillai is now in the island and holds his semi-annual judicial sittings. The acting Maniagar of the islands has been obliged to proceed once more to the island, as he was not able to visit the Agent there in his first visit, as arranged. The second visit of the Maniagar, which we presume to be on some special business, we hope will be of some benefit to the islanders.

—THE HON'BLE P. RAMANATHAN, C.M.G. We are glad to welcome our representative and his family on their first visit to our Peninsula. The business of the commission being over he has been spending his time in visiting the various places of interest and receiving visitors at his temporary residence on the Beach. The Uduvilleg F. B. School which he visited on Friday last was much admired by him and besides expressing his great pleasure in what he saw there he promised prizes to 14

amount of Rs. 100 which he hopes to make annual. On Monday he visited Kaits, the sea fort, the Punalai causeway, which he so warmly advocated in the Council, the Jaffna College, and the Batticotta English School. The Sivites are paying him especial attention with the hope of carrying through their pet schemes with his help. We believe he has had enough experience in the world to weigh well the pros and cons, and not to rashly promise his influence to anything impracticable or unreasonable.

It was arranged that their proposals were to come to light in the meeting held yesterday in presence of Mr. Rama Nathan, at the Sivan temple at Vannarpounnai. A grand reception will be given to him on Friday night at Vannarpounnai for which he will be led from his residence to the pandal specially erected and splendid displays of fireworks and music will be had all along the way and an address will be presented to him in the pandal which we believe will be accompanied by some valuable presents. He is expected to leave Jaffna on Saturday. Having visited every part of the peninsula, and carefully investigated the wants of the people he will be better fitted than ever to represent the Tamils in the councils of the Government.

—IN MEMORIAM. We were interested in reading an incident in the life of the late Mrs. A. M. Ferguson. While living in Pt. Pedro she taught a Sunday School Class for some time. A grandson of the proprietor of one of the large Sivan temples was attending the Eng. school, and was persuaded by her to join her class, though he had great reluctance at first. Her kindness and faithfulness led him to Christ, and the boy who became the wellknown proctor of Batticaloa, the late Mr. Jonathan Crowther, publicly attributed the principles of his life which developed his efforts to rise in the world, entirely to the training he received from Mrs. Ferguson in the Sunday School. In later life we have seen young men who were without home ties gathered in her home-like parlor for a pleasant evening, and we learned that such acts of thoughtful kindness were the rule.

—MADURA MISSIONARIES. The *Vasna* on Wednesday morning brought six young ladies of the American Madura Mission for a short visit to Jaffna. Miss M. P. Root, M.D. who has charge of Medical work for women in Madura City, Misses Minnie and Dencie Root, who are working in the suburban villages and in the Hindu Girls' Schools of that City, Miss H. A. Houston who superintends the Bible Women there, Miss C. Bell, who has a Boarding School in Battlagundu, and Miss M. Perkins working at her own charges with her brother in the Mandapasalie field.

We are glad to welcome even for a short visit those who have consecrated their youth to the blessings of their dusky sisters less privileged than they.

—THE PROVINCIAL ENGINEER, proceeded last week on his usual official tour to the south.

—MR. WILLIAM MATHER the accountant in the firm of Messrs Walker and Co. Colombo is on a visit home and will return by the end of this month.

—DR. B. SANTIAGO F.R.C.S. of the Civil Medical Department, says the *Observer*, arrived at Colombo from London, on the 12th instant, and a cordial reception was accorded to him by his friends and well wishers who went on board to receive him. Dr. Santiago seems to have travelled through the continent, visiting various hospitals and infirmaries, chiefly devoting his attention to the study of eye diseases. His famous success in England and safe arrival after all his travels have been a source of great joy and gratification among his friends and relatives in Jaffna.

—THE LEGISLATIVE COUNCIL. A meeting of this council will be held on Wednesday the 24th inst. at 2.30 p. m. when we believe the several draft ordinances lately published in the Gazette, will be read in the council.

—CORRECTION. The item in our last about the sum willed to Jaffna College by Mr. St. John should have given pounds instead of dollars, as the amount which they promised is £ 10,000, or \$ 50,000.

—MR. WISHARD. We learn that he is to leave China on the 27th inst. and after spending several days at Singapore and a few weeks in Burmah proceeds to Calcutta. From there he goes to Dacca, Allahabad, Benares, Lucknow, Cawnpore, Bombay, etc. reaching Madras Feb. 20th 1891.

உதய தாரகை.

நீதி இராச்சியத்தாரை உயர்த்தும், பாவமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

இலம் புத்தகம்.) யாழ்ப்பாணம், தாகுமம் ஸு புரட்டாதி மீ மிஷன் வ.

வியாழக்கிழமை. [சங்கியை, மி.

உதய தாரகை

தாகுமம் ஸு புரட்டாதி மீ மிஷன் வ.

யாழ்ப்பாணம்.

புகைரத்தலித்காரியகர்த்தர். Railway Commissioners.—கண்டிவிலிருந்து வடமாகாணம் வரைக்கும் அயராதவிதபோடும். விஷயத்தில் நியமனம் பெற்ற காரியகாரர், கௌரவ சண்டர்ஸ், சி. எம். ஜி. உலில்லியம்ஸ், இராமநாதர், சி. எம். ஜி. கிறிஸ்தி, என்னும் நால்வருடன் மெஸஸ். போயிஸ், சியிது, என்னுமிருவரும், சக்கிந்தாரர், விசிதரம், வேற்குவரும், மோத்தம் என்னமும் அட்டமேகங்களும், பன்னீர்சொரித்தாலென்ப பெய்து பெருமையுடைய கங்கேசன் துறையிற் புகைக கப்பல்மார்சு கம்வந்துசேர்ப்பு, பழங்கழலிப் பாலுள் வீழ்ந்தாலென இங்கே அவர்க்காய் வரவுபடுத்தி யுழப்பாணப் புகைவித்காரியகாரரூட்சி அவரை மரியாதையுடன் அழைத்தப் பட்டினிற் சேர்த்தனர். இராமநாதரை புறம்பாய்க் கடற்க ளையோரத்தில் சிறந்தமண போன்றிற் சமுசார சகிதமாயமா ஒழிந்தோர்கோட்டையிலே இராணி மண்டபத்தில் அமர்ந்தனர். வந்தகாரியகாரர் சக் திப்பதற்காக இங்குத் தகாரியகாரர் சில பத்திரக் குறிப்புசென அவர்க்குக் கொடுக்க, அவர் வந்த இண்பபையுங் கவனப்பண்ணுது அலுவலிந்தோ டங்கினர். மனழலிழக் கமசகாரர் வித்தவாரம் பித்தார்போலக், கோட்டைவீட்டிற் பாதக்கள் பட வந்தசுருமத்திற் வித்தட்டர்கள் அகித் ததினங்கள் மூன்றிலும் அதேஅலுவலாய், உத்தி யோகஸ்தர், வர்த்தகர், குத்தகைகாரர், தாகர், தோட்டக்காரர், கமக்காரர், அடலிகாவலர், குர வர் என்னும் பலவகைப்பட்டோரையும் அழை த்து அந்தவிந்த விஷயக்களில் விரிவாய் ஆராய் வுசேப்தார்கள். எங்கள் ஏசுனாத்தினையும் அவர்களின் வினாவற் சிலக்கோரைப் பலநொர் அவர்களின் வினாவற் சிலக்கோரைப் பலநொர் குவர் பார்த்த அலுவல்களின் ஆபாசத்தீர் அங் கங்கே விருந்துகளுக்கும், ஆடல்பாடல்களும் அவ ற்கள் மனசுகளையும், கண்களையும், கண்ணக் களையும் குளிர்ச்செய்தன. பரடசாலைகளைத் தரி சித்து உபசரிப்புப் பத்திரங்களால் மகிழ்ச்சிபெற்ற னர். கத்தோலிக்கக் கல்லூரியார், சைவலித்தயா ஸாஸ்ப்பத்தியார் தம்அழைப்பால் அவரைக் கன பண்ணினர், வந்த அலுவல் வரையாற்றபாய்ச் சமப்பிபெற்றவுடன், போயிஸ், சியிது என்னுந் துரைமக்கள், ஸி. ஜி. கப்பல்மார்சும பரயாண பட்ட, இராமநாதரை பின்னின்றுவிட, ஒழிந் தோர் தபால்வண்டிமார்சுமாய் புகையிரத்தி தோலுமிடக்கணையத் தரிசிப்பதுக்குத்தாய்ப் பிர யாணப்பட்டனர். வீண்மரடிப்போ! சிஷிஜிப் பன்றிப் பண்ணிகாரமுமாமோ! என்று வினவியா ர்க்குத் தைரியமாகவே சொல்வம். எப்படியும் எங்கள் கோசாதிபதியின் தவணை முற்றுமுன் பூர ணபூரணிய புத்திரனெருவன் பிறப்பானென்று ம், கூரைதட்டப்படுமென்றும் நம்புகிறோம். எப்ப டியும் உழியிலிங்கமுன் ரதமீதேறலாம்போலு மெ றைதே கேட்டசங்ககயின் சாரம். கோய்மோ!

கௌரவ இராமநாததுரை.—Hon. P. Rama Nathan, C. M. G.—இருபதுவருஷக்களி ன்முன் கண்டோம். ருறுபடி இப்போது, சி. எம். ஜி. என்னும் பட்டவர்த்தனராப்பி பதினெருவய சுச் சகப்பிரபாய்க்கண்டு கள்ப்படைந்தோம். தமிழ்ச்சாதியார் கீரிடமாய்ச், சிகாமணியாய்ப், பிர திட்டைபெற்ற இதனாமகன் யாழ்ப்பாணப் புகைவித்க காரியாத் தருளொருவராய் வந்தாரெ னில் மேலேவிளக்க, அனைச்சேர்ந்த காரியகார ர்வந்தகருமத்தை நாவல்துறாளிலேதக்கிப் பிர யாணப்பட்ட, இவர் தமது பத்திரியாரடனும் புத் தகார் இருவருடனும் நீன்று, தமதுசுற்றயித்திரைத் தரிசித்து இந்தவாரம்கோச்சுப்பாடலாய்ப் பிரயா ணப்புகிற். தங்கிநின்ற நாட்களுள் உழவில் மிஷன் பெண்பாடசாலை யோடு மாண்பாய் அச் சுகூடத்தை ஒருதனமும், மேற்குத்தெருப்பாணை யாய்ப் புன்னுலாப்பாலம், ஊர்காவற்றுறை, வட்ட டக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி, இங்கிலிஷ் வித்தியாசாலைகளைப் பின்னெருதனமுமாய்ப் பா ற்வையிட்டார். கல்லூரிக்குவந்து, ஒற்றிமண்ட பத்திரற்கிப், பின்னகளைக்கண்டு, சக்கீதம்பா டக்கேட்டுச், சிலவார்த்தைக்களறி சிவம்பக்க டங்கண்டு மாணுக்கராட்டிப்பார்த்த, மிஷன் வீத்சென்று சம்பாஷணையெய்த, முன்பின் ஐந்து

நழிகை மோத்தை அல்லி-ஞ் செலவீட்டு அப் புறம் பிரயாணம்பண்ணினர். வண்ணப்பண்ணக் கைவப்பிரகாச சாஸுக்கும், நல்லூர்க்கோவில் சிவன்கோவிலி பந்தர்களுக்கும் அழைக்கப்பட்டார். அவரார் அனைகளும் சனக்களால் அவருர் அபமானிக்கப்பட்டார்கள். பின்னுங் கீரமல, பருத்தித்துறை யாதிய இடங்கள் பார்த்து சிந்தாயா த்திரையாய்ச் செல்வென்று மங்களஞ்சொல்ல வே எமலர்விட்டுப் பிரிகின்றார். பண்பு நங்குண்டித் த பசுமட்டங்கத்தி சந்தோஷத்தோடவரது சம் பாஷணையிற் செருக்குற்றோம். தீர்க்காயுள்பெற் று எர்மகாணநபங்களை வினாவி நஷ்டக் களை அகற்றி எம்பிரதிகாரியாத்திரமல்ல மேலான சலுகையும் பதவியும் அடையப் பகவான் உதவி செய்வாராக.

விதைப்பு.—Sowing.—இப்புறமெங்கும் ஒரேமனமு பெய்ததால் எப்போ, எப்போ என்று அதன் வரவைக் காத்திருந்து கமக்காரர் லைரலி ஸ்விதைக்கத்தோடக்கி ஏறக்குறைப அதற்கு மு லவுகட்டினர். லைசமுதலில் லாதர் பறையோ ன்று குபா இரண்டறையில் விதைக்குவாக்கினர்.

வேதசாஸ்திரவகுப்பு.—Theological Class.—யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை அடுத்து ஓர் வேதசாஸ்திர வகுப்புச் சென்றவாரம் வட்டிக் கோட்டையிலாமப்பித்தது. ஏழெட்டுபேர் படி க்கினார். அவருள் இருவர் இலறம் பூண்டோர். ஒழிந்தோர் வாலபர். அவருள் இருவர் போதகமார் புத்திரர்.

மதுரைமிஷன் துரைப்பெண்கள்.—Madura Mission Ladies.—மதுரையிலுள்ள மிஷ ண்சேர்க்குத் துரைப்பெண்கள் சிலபர் தம் சக்காதர மிஷண்சேர்ந்தாரைக் கண்ணுற்றுக் கொண்டாடிப்போக வருகின்றார். வரும் அரிவை யருள் ஒருவர் வைத்தியர்.

இலங்கை.

கிளேரென்ஸ் நீதவான்.—Honorable J. B. Clarence.—ஊர்போய்க்குத்தம் சிறைவாசிக் கவான் சர் புருஸ் வேண்டைச் சருப்புமவரையும் கௌரவ கிளேரென்ஸ் நீதவானே முதலாவதாய் டுப்பார்.

எங்கள் தேசாதிபதி.—The Governor.—இடைக்கிடை சுற்றோட்டப் பண்ணினவண்ணமே யிருக்கார். சிலநாட்களின்முன் கிளேரென்ஸுக்குப் போய் அக்குள்ள குற்றமுறைகள் விசாரித்து வந்தார்.

இலங்கைத் தமிழ்வாலிபர் சங்கம்.—Ceylon Tamil Young Men's Association.—கொ ழும்புற் போயிருக்கும் எம்மர்வாலிபர் Jaffnese Union என்னும் ஓர் சங்கங்கூட்டிப் பற்பல விஷ யங்களின்போற் தருக்கம், பிரசுக்கங்கள் பண்ணி வருகின்றனவென ஒப்பிச்சியிருப்போம் அச்சங்கத் தார் முன் தாமிட்டிக்கொண்ட நாமத்தை மற் றிகவுரை நாமத்தை அதற்கிட்டிக்கொண்டனர். பிறசுட்ட அங்ங் அக்கூட்டத்திலே திரவங்கூர் வாசியான மெஸ். கோற்றன் (Mr. Cotton) என் பவர் "இங்கியா, இந்தியர்" என்ற துறையில் ஓர் பிரசுக்குச்செய்தார். இவர் யாழ்ப்பாண ம் வண்ணப்பண்ணியிலே லித்தோரியா வாசக சாலையிலே குலாசாரத்தன்பேரிற் சில வாரங்க ளின்முன் ஓர் பிரசாரணஞ்செய்தார். ஐந்தவருஷ க்காலமாய் இவர் பிராணஞ்செய்து ஊர்தேசம் பார்த்தத்திரிபவர் முன்னே மலையாளப் புகையி லு ஒப்பந்தக்காரனாய்குந்த ஓர் துரைமகனும், மக் கன் மகனோவாம்.

பால்கட்டும் பெண்.—A female vaccinator.—காலி நகராத்தகாசு சக்கத்தர் தம்பகுத் த மகமீயப்பெண்களுக்குப் பால்கட்டும்படி ஒரு பெண் பின்னையை ஏற்படுத்தவருந்தார்கள்.

கள்ளநோட்டு —A fictitious note.—மென். ஆர். எஸ். பிரின்ஸ் என்னுமொருமனுஷனுக்கு லிரோதமாய்ச் சென்னைவங்கார் பிராடோனது தோடுதார் சகுத்த மனுஷனென்று பேர்ப்பட்ட மெஸ். பிரின்ஸ் எட்டபேர்தாக்கிய நோட்டோ ன்றைக் கொண்டுவந்து டு.சு.ம. ருபாவக்கு சழி வுபண்ணியதே பிரதமலம். இருசுற்றத்தார்த்தமா க நியாயதூதர்தர் தோற்றினர். மாலந்தருமுறை யாக வினாவுள்ளக்கம் நடத்தது.

கொலைகாரர்.—Murderers.—இம்முறை தூக்குத்தீர்ப்புப்பெற்ற மூன்று சிங்களவருள்

இருவர் தீர்ப்பு இருபத்குபது வருட அருஞ்சிறையி குப்பாய் மாற்றப்பட்டது புத்தகாய் என்பவன் தூக்கப்படும் அன்று காலமே கைமாச்சுயோடு தப பிடியாடியுப் புத்தசனத்தகுச் சமீபத்திலே அகப பட்டு அப்பால் ஊஞ்சலாடினன்.

மட்டுக்களப்பவதி.—Distress in Batticaloa.—போனவருட லிவ்ளலிவை மம்ட்டுக்கள ப்பாணை மெத்துவ நதாச்சிற்று. அரசாட்சியாரே அ வர் மிகுமைமத்தும் இலாபைக்குட் டர் கப்படிச் செ ய்சிசுரார். காச்சுணா வேடடிச்சுட்டிச் செணலி தைக்க வளம்பண்ணினார். லிவ் தநெல் வாக்க வடடியில்லாத பண்க்கோடுத்தார். லிவ் தநெல் வாங்கிய முபகர்த்தார். பிரசைகள் பின்னசை. அரசினர் தாயன்சே. வந்த ஆபத்தோடு மாகபட் டினத்தாவை வந்து வருவாமென்று கோதாரியையு மேற்றிவந்ததாம்.

தோணியக்கப்பாடு.—Drowned.—மட்டு க்களப்புகரத்தக்கு நேபதமலம் தூரத்திலேயுள் ள மகரீர்க்கோயிலுக்கு யாத்சிரைபண்ணினார் ஏற்ப்பாண தோணியோ வள்ளமோ கலிந்து பலரிந்தார்கள். ஒரு மனுஷி தன் சூழ்ந்தை யை மார்பிறுச்சுக் கட்டி உணர்த்தபடி பிரோதமாய் மித்தான.

வடதேசம்.

குஷ்டரோகம்.—Leprosy cured.—ஐதரா பத்தலே ஷிப்பு பண்டிதர் என்னுமொருவர் ஒருமாக எவ்வகளுள்ள தீராதோயாகிய குஷ்ட ரோகத்தை மாற்றிதுரைக் கேள்வியுற்ற இங் கிலிஷ் வைத்தியமொருவர் மூன்று குஷ்டரோகி களை அவாபோட்பில் அவனுப்பினர்.

இந்துப்பிரசங்கி.—A Hindu preacher.—தம்மப்பிரசங்கத்தோடு நீன்றுவிடது கிறிஸ்து மதத்தைத் துஷித்த இந்தப்பிரசங்கியாரொருவர் க்குச் சென்னைப் போலீஸ்கோட்டார் உரு ருபா வெகுமதயீந்தார்! முன்னுமொருவர் இதுபோலும் உபகாரம் பெற்றனார்.

கோதாரி.—Cholera.—சென்னையில் இதுனா சாட்டயிருக்கிறதாயிந்தோம். இதில்லாத நாள ன்றுதான்! தாக்கு இது நானம்ல்லவா? அங் கிதனைப் பாவப்பாரின்று?

சுவயம்வரம்.—Muriel's own choice.—ஆடவர்கூடியசுடையுடன்கண்குக்கும்மனசுக்கு மலத்த படுதவணை ஒரு கண்ணைக் வரிக்கும்வழ க்கம் அக்காலத்தோடு பழையாயிற்று என்று கண ன்தோம். பிரேசிப்பூர்லுள்ள Sula Dhanraj Rao என்னுமொருவர்து கண்களைக்குச்சுவயம் சாற் றியிருக்கின்றார். பாண்டவாரியான திரைப தைக்குச் சாவத் அழச்சயம் இக்கண்ணைக்.

கண்ணாடிசெய்யுங்கூட்டம்.—Glass manufacturing company.—கருத்தாலிலே இப் பெயர்ப்பட்ட சக்மோனா ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஊரிலேகானே கண்ணாடி செய்வதற்கேற்ற உப கரணங்களைக் கண்டிருக்கிறார்கள். இங்கிலிஷ் லி குத்துவந்து பரிட்சைபார்த்த வேலைகாரர் இங்கே காணப்பட்டவை புத்தமமான பதார்த்தங்களை ன்றுதியிட்டார்கள். ஐரோப்பாவிற்கு இக் தியாலிலே சுடபமாய்ச் செய்யலாமென்று கணக் கிட்டனர்.

பிறதேசம்.

ருஷிய சக்கரவர்த்தி.—Czar.—மகன் சுற் றுப்பிரயாணத்திற் கையிட்டுத் தந்தை ஐப்பசியிற் சுலுத்தாணக் கண்டு சக்கிக்கவிருக்கார். மனத் தைத் கத்தாமான் காரியங்கள் வைத்தககோ ண்டன்றி அதிபதிகள் சத்தக்கப்பெச்சிந்தல்லை.

குருர்தீச்சங்கிரம்.—Immense fire.—சுலோனிகசாவிலே இரப்பகல இருபத்துநான்கு மண்கோம் நெருப்புமுழாசியவண்ணம் எர்த்தகோ ண்டுநின்றது. சுவலுமலையால் வேடப்படிதணித் துக்கோள்ள வாய்மாதபேர்யிற்று. ஐரோப்பிய யர் குடியிருந்த ஸ்தானமே பரியசேதத்துக் கிலக்காயிற்று. பள்ளிவாசல், கோவில்கள், வீடு கள், வைத்தியசாலைகள் இங்குதூட்டிகள் இவை யென அநிசல் படியாதபோயிற்று. பன்னீரியா யிற்சுவைகளை வீடுவிகளானார்கள். அப்புத் தே யு, வாயு என்னும் மூன்று பூதியுக்களும் இவ்வா ண்டு தட்டிப்பேச ஆனிலலாலிட்டார் தம்பி சண் டப்பிரசண்டன் என்ற பழமோழியைக் கையா ட்சிசெய்து நிற்கின்றன.

பெருவேள்ளம்.—Tremendous flood.—இவ்வாண்டு பெருவேள்ளம், அண்டியுடையது, ந. ப. 1805-சேதக்களுமே நடப்படி. பிரேக் என்றும் நகரத்திலே வேள்ளப்பிரவாகத்தால் அண்டியோன்ற உடைத்துப் பெர்பெற்ற பான்வென்றைக் கழலித்துடைத்தபடியிற்று. முப்பதுபர்சீவம்மாசப்பட்டாக்கள் பட்டினத்தின் பற்பல பாகங்கள் பெருஞ்சேதம் அடைப்பதினான நகரங்களுக்குத் தற்குமையுஞ் செய்தற்பொருட்டுச் சர்மன் சக்கரவர்த்தி பதவியும் ரூபா உபகரித்தார். நேரிட்ட சேதக்களாகச் செப்பண்டுவும் ஆத்தடைத்தார்த்துச் சாயஞ்செய்யவும் அவுத்திரியசக்கரவர்த்தி தரவியசாவலியிலிருந்து இருபதிலட்சம் புனோரிசிஸ் செலவிடக் கற்பித்தார்.

ஐரோப்பிய அபிப்பத்திகளின் வயசு.—Age of European Monarchs.—அதி உயரோகப்பட்ட போதம் நூதனனோக்கமாய் ஐரோப்பிய அபிப்பத்திகளின் வயசு இவ்விலந்தருவம்.

1 நெதர்லாந்து சரசாலின் வயசு,	௭௭
2 தென்மாசு,	௭௭
3 வக்தோரியா ரோணி,	௭௭
4 உவெற்றம் பேக் ஸாசா,	௭௭
5 சகசனி,	௭௭
6 சுவிதன் நோர்வே,	௭௭
7 அவுத்திரியசக்கரவர்த்தி,	௭௭
8 பெல்சியன் ஸாசன்,	௭௭
9 திறவுமெனிய,	௭௭
10 சுவிதான்,	௭௭
11 இதாலி,	௭௭
12 ருஷியசக்கரவர்த்தி,	௭௭
13 எலிஸிஸ் இர சாலின்,	௭௭
14 புவோரியா,	௭௭
15 சர்மன்சக்கரவர்த்தி,	௭௭
16 யோர்த்துக்கல் ஸாசா,	௭௭
17 சேர்வியா,	௭௭
18 ஸ்பானியா,	௭௭

இரோனிமாருள் விக்தோரியா ரோணிகு முத்தவர் தென்மார்க் ஸாசா.

குற்றத்து.—Stabbing.—சிப்ரால் தருக்குச் சமீபமான ஓரிடத்திலே பணத்தினால் பரால் வரக் குவாதுப்பட்ட சில ஸ்பானியர் அக்கிலோ உத்தி போகல்தார் மூலமாக குற்றம் காயப்படுத்தினார்கள். அம்மட்டிற் சள்ளு கின்று ட்டதுப்பாலும்.

அவுஸ்திரிய சர்மன்சக்கரவர்த்திகள்.—Austro-German Emperors.—சர்மன்சக்கரவர்த்தி துக்கு இப்போ டெக்கிரகலமாகும். அக்கு ம இக்கும் ஓடியாடித்திரிசுவண்ணமாகவே யிருக்கிறார். ருஷியசக்கரவர்த்தியைத் துரிசித்தல் பழையதாகாமுன் மறுபடி வருகிறமாகம் உருவவரையில் அவுஸ்திரியசக்கரவர்த்தியை அவரது ராசதானியிற் சந்திக்க எண்ணியிருக்கிறார். மரியாதைசெய்து அவரை உபசரித்தலுக்குப் படி பிரபத்தனங்கள்கின்றன. சந்தத்துக்கொண்டடியின் இருவருக் கடுத்து வேட்டையாடப் போவாராம். ருஷிய சர்மன்சக்கரவர்த்திகளின் கந்தப்பு நற்கொண்டாட்டையிருக்கலில் லலவென்றது சில பத்திரசாரம். நடக்கலிருக்க இரோணுவலவையாட்டிற் சர்மன்சக்கரவர்த்தி சுமுகமாயிருக்க மற்றவர் சந்திக்காட்டாமையால் உடனே வெளிக்கிட்டுவிட்டாராம். தஞ்சேனாசனியப் போட்டுக் கேடு விளக்கிலிமென்ம அஞ்சினாக்கும்.

வர்த்தமான சங்கிரகம்.

நாநாசங்கதி.—Miscellaneous.—போர்த்துக்கல்சேச அரசர் கெடுப்புக்காய்ச்சலால் வருத்தப்பட்டிருக்க சுகப்படுகிறார்.

ருஷியசேச அதிபதி யோகுவரைக்கண்டு பேச வேண்டிமென்று பாசாங்குபண்ணிப்போன பதகன் சமீபத்திற் பேசுவதனே கைத்தப்பாக்கி நீட்ட, அதிபதி அவனை யப்பிக்கொள்ளாத், தப்பாக்கி வலிபத்தி, ஆறுக்குமேசமில்லாமல் அவனைப் பட்டான்.

முற்பட்டிலே தம்பியோருத்தன் தமயனைத் தப்பாக்கியார் கூட்டுக்கொள்தன்.

தார்சிலிங் என்னுமிடத்திலே காட்டியங்கூட்டம் நடந்துக்குப் புகந்து மாடாக்கெண் வதைசெய்துதின்று பெருக் கெடுப்பண்ணுகின்றனவாம்.

அதிபரிதான புத்தகம்.—The biggest book.—உலகத்திலுள்ள புத்தகங்களுள் அப்பெரிதானது ரோமாலிலே வற்றிக்கண் என்னுமிடத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் எபிரேய வேதாசமப் புத்தகமாம். இரண்டுகூடர் சுமக்கத்தக்க கனமுள்ள இப்புத்தகம் எருசலேமில்லாமல் அழிக்கப்பட்ட காலத்தில் சேனுபதி தீத்த என்னும் வீரகூரனாற் கொண்டு வரப்பட்டதாம். யூதர் அதனைக் கையாடக்கொள்ள வாஞ்சித்தம் பாப்புவார் அதைக் கொடுக்கப் பிரியப்படவில்லை. இப்போதிருக்கும் சிக்கலாய் பாப்புவீடம் 80,000 பவுண் விலைகே

ட்டும் அவர் சம்மதிக்கவில்லையாம்.

உபவாசவீரன்.—Fasting 42 days.—சக்கி என்னும் ஒரு மனுஷன் காற்பது நாட் போசனம் பண்ணாது உபவாசம் பண்ணியதைக் கண்டார் கேட்டாரமெய்ச்சக்கொண்டதை அலெக்சாண்டிராண்டியாக்குலிஸ் (Alexandria Jacques) என்பவன்பார்த்து, நல்லதான் சஉ நாள் உபவாசம் பண்ணுகிறேன் என்று சபதமிட்டுத் தன் வாக்கைக் கிறவேற்றான் உபவாசமாகுகிற தண்ணீர் மாதிரிப் படுகினன். அதுவுர் உச மணிகோத்தில் இருபத்தோரு அவுசு தண்ணீர் குடித்தான். நாளொன்றில் ஆறுமணிகோர் நித்திரைகொண்டான். ஒருமுறை மாதிரி இரண்டரை அவுசு தண்ணீர். அது உலவவகையச் சேர்க்கது. தவவறு முடிந்து ஒன்றரை மணிகோர்தின் பின் போசனமுண்டான். ஆயிரம்பவுண் பந்தயம் தருவாருண்டானால் மேலதகம் பத்திரன் உபவாசிப்பன் என்று உபவாசித்தமுடியப் பதனாலுஸ்தோன் நிறையை குதிந் தூக்கப்போட்டு நடத்துநிந்து காட்டினான். உபவாசத்தின் முன் அவன் கணம் நூற்று முப்பத்தெட்டிருத்தலும் இரண்டவஞ்சு. நாற்பத்திரை நாளொன்றின் நிறுத்தப்பார்த்தபோது இருபத்தெட்டிருத்தல் பதின்மூன்றவஞ்சு அவன்கனத்திற் குறைந்தது. உவென்ற மின்ஸ்டர் பத்தியிலுள்ள ஒரு கூட்டத்தார் அம் மனுஷனுக்கு ஒரு பொன் குத்திரை உபகரித்தார்கள். அதிலே உலகத்திலுள்ள மனுஷருள் நெக்காவம் உபகரித்த குரனென்றும் வரைப்பட்டிருத்தது.

மாணிக்கமோ? வைரமோ?—Ruby or diamond.—இவ்விருவகை ரத்தினங்களுள் விவையுயர்க்கத் தியந்தென வினாவாருக் கேட்கறெண்ணுகின்றோம். வைரமே விவையென்றேன் பெரும்பான்மையர்க்குக் கருத்தாயினு இன்று நாம் கண்ட வரலாற்றில் வைரத்தினத்துக்கும் ஆறுமடங்கு மாணிக்கரத்தினம் வலியதாகமென்றிருக்கக்கண்டோம். வைரம் ஒருகிறுத்து நிறை கொண்டதற்குப் பதினாற்பதுவான் தொடக்கி இருபத்தெனதுவரையில் விவையோகுமாம். மாணிக்கம் ஒருகிறுத்து நிறை கொண்டதற்கு தொண்ணூறுபதுவான் தொடக்கி நூற்றைபது பவுண் வரையில் விவையோகுமாம். எம்முரிலே கிறுத்தொன்றுக்கு விவையோகுமே சொல்லப்பட்டதிற் குறைந்திருக்கக் காண்கிறோம். அது உல்லித்தின் நீருக்குத் தக்கதென்றதுமே அத் தேசம். ஆபிரிக்கன் வைரம் சற்றே தாழ்ந்ததென்றது சிலரதுமதப்பு. பிரேசில் நாட்டு வைரத்தல் ஆபிரிக்கா நாட்டு வைரம் விவையுயர்க்கதென்பது அதிற்சேர்ந்தார் என்னம். மாணிக்கம் மேற்பட்டதென்றதற்கு ஒரு நியாயம் அதன் அபூருவமாம். வைரம் என்ற கிடைக்குமாம். கற்கொண்டார் மனசு கல்லென்றது எம்முர்ப்பழமோழி.

பாவஞ்செய்யுடம்.—Where to sin.—ஒர் ஸாண்டர் மரணத்தருவாயிலிருந்தபோது தன் புத்திரனை அழைத்து என் மகனே, உனக்குப் பாவஞ்செய்யுந் குணமவரும்புறத் தேவனால் லாத இடத்தேடிப்போய்ப் பாவஞ்செய் என்றார்.

கேசனே, நீய் இத்தொனியார் வாக்கைக் கைக்கொள்ளப்பார்.

மின்கம்பித்தபால்.—Telegraphy.—உலகமெக்கும் தரைக்கண்ணைக்கப்பட்டிருக்கும் மின்கம்பித் துபாற்றாரம் இருபதிலட்சம்மைல். இன்றுள்ள அரசாட்சியாருக்குடையன கருகனமை உடையன. இம் பது வருஷங்களுக்குள்ளேதான் கம்பிகள் வைக்க ஆரம்பமானது. கப்பல்கள் நிறுத்தி அவற்றுக்கூடாகவும் கம்பியனுப்புக்கூடும். இப்படி ஏற்பட்டிருக்கும் கப்பல்கள் முப்பதாம். கடற்கீழ்க் கம்பிலைக்கத் தொடக்கி இருபத்தைந்து வருடங்கள் மாதிரிமாம்.

கல்லடைப்பு.—Removal of Stones.—இது வரையிற் சத்திரவைத்தியமுடைய பரிசுத்தவந்த இந்த நோயை மின்சாரமுலமாக நீக்குதற் பொருட்டு மேஸ் ஏடிசன் (Mr. Edison) என்னும் பண்டிதர் ஓர்சுவமான வகைகண்டிருக்கின்றான் என்று வைத்தியப்பத்திரங்கள் சில தேசமுற்றன.

மேஸ். ஸ்தன்லியின் புத்தகம்.—Mr Stanley's Book.—ஆபிரிக்காவுக்குச்சென்று அவாந்தரமான இடங்களைப் பரிசோதனை பண்ணித் துரத்தவமான சிருத்தியங்களைச்செய்துவந்த ஸ்தன்லி என்பவர் தாங்கண்டவைகளை ஓர் புத்தகத்தில் வரைந்து உலகத்துக்குப் பயன்படுத்தினர். அதை அச்சுடித்த கூட்டத்தார் அப்புத்தகத்திற் போரல் இல. எண்பதினாயிரம் ரூபா அவர்க்குக் கொடுத்தார்கள் ஒரோநாளில் மாதிரி அப்புத்தகத்தில் எத்தனையோ இலட்சம் விலைப்பட்டது. அம்மயம்! புத்தகம் வாங்கவும் விலைகொடுக்கவும் எம்மவரிடம் அமரிக்க ஐரோப்பியர் பிச்சையேக்கத்தான் வரும்! வெட்கம்! வெட்கம்!

தனிப்போர்.—A duel.—நாகரிகம் உலகத்தில் வரவர சிவந்தோக்கியும் பழைய முட்டுத்தனங்கள் இன்னும் விட்டுப்பெயர்வில்லை. பிராஞ்சிலே ஒருவர்மேலொருவர் மனத்தாக்கக் கொண்ட கத்திக்கடிகுர்பேர் வாட்போர் செய்தார்கள். ஒருவர்க்குக்காயம் வாறுகவே மண்ண்கிட்டிற்று.

வாசனைபுகட்டல்.—Perfuming.—ஓ! ஓ! அரிவையர் தங்களைச் சிறப்பிக்க எத்தனையெத்தனை கோலங்களைச் செய்கின்றார். எம்முர்ப்பெண்களில் ஐரோப்பியப்பெண்களே. இதவிஷயத்தில் அதிபெரும் பிரதிஷ்டையும் பெற்றார். அவருளும் பிராஞ்சியமங்கையரே மிகமுன்னோகார். அவர்களுள் இப்போ ஒருவரைத் துதன்மறக்கம் தொடக்கியிருக்கின்றது. கத்தியார் சுரண்டிப் பால்கட்டும் வண்ணமாய்ப் பெண்கள் ஒருவரைச் சிலியில் வாசனையெனலிட்டுத் தோற்புறாவழியாக அவற்றை உடம்புபுகட்டுவார்களாம். பிராஞ்சியப்பெண்களில் உடைக்கோலங்களை யழியார். இந்நூதனத்தை இவகுலில் நடப்பார். நாமோமெய்பெண்களோம்.

கடிதம்.

A Tribute of thanks to Dr. Wm. Paul.

அதிசயம்!! அதிசயம்!!

அகலிருளோட்டி அறிவினையுட்டி ஆக்குமோட்டு ஆதரணபுரியும் அம்மா தாரகாம்!

யான் அடியில் வரையும் ஆதரவான ஆறுதலை நீ உன்மட்டேற்று உலகெங்கும்புகட்டி உண்மையான சாட்சிப் புகழ்படி வேண்டுகிறேன்.

தாரகாம்! சென்ற பஞ்சுனி மீது கித்தி வண்ணார்பகைவனைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாவலியிற் பகற்காலத்தில் எந்தகுறைய கருவசைவசமயிகள் கூடிய கூட்டத்தக் கொதிராயுள்ள பிரசித்தமான குேட்டில் ஓர் கலிலிலி உண்டானதும், மூவர் படுகாயப்பட்டதும், எதிரிகள் மறைந்து பிறதேசஞ்சென்றதும், யாருமறிந்த விஷயமல்லவா? தாயே நான் அக்க சாயப்பட்டவர்களில் ஒருவன். என்மெயர் அப்பா வாரண முருகர்.

என்னை அக் கொடிய சண்டைகள் கண்டகோடரியிலுளும் கத்தியாலும் போல்லாலும் தாக்கினார்கள். அக்காயங்களில் என் முன் தலையிட்டு இடப்பாத்தள்ள கண்டகோடரி வெட்டானது தலையினது ஒட்டைப் பசாரித்து மூவாயிலுத் தரவியது. என் மார்பினது இடப்பக்கத்திலுள்ள கத்திக்குத் தானது சுவாசப்பையைத் தாக்கியது. இவ்விருவோகையக்களுமே பிரதானமானவை. இக்காயங்கள் எதைக்குச் சர்பலத்தபின்னால் நான் அறிவையுழிமுற்கவனெனன் அதன்பின் நடந்த யாவும் கேள்விப்பட்டேன் எதுவு அறிவு வந்தபின் அறியப்பட்டேன் எதுமன்றே? இன்பின் நான்கள் ஆரோக்கியசாவலிக்குக் கொண்டுகொடுக்கப்பட்டேன். என்னை அக்கேயுள்ள வைத்தியர்கள் புதலாக மற்றம் யாவரும் மரணத்தவனாகவே எண்ணி இன்றைக்கோ நான்குசோ என்று எப்போதும் பேசியியல்பினாரானார்கள். எங்கள் மூவரையும் இந்த ஆரோக்கியசாவலியிற்சேனம். நாள் உலில்லியம் போல் டாக் தத்தரவர்களுத் பாதுகாப்பிலே வைத்துப் பரிசரித்தார்கள். எதைக்குறி மிக பாதுகாமானதும், மரணத்தக்குத் கைவாக்கக்கூடிய தமான காயங்களை முதல் டாக் குத்தாராகிய ம. ம. உலில்லியம் போல் என்பவர் அதி கவனத்தையும் சீவ இரக்கத்தையும் அச்சுற்றமையாய் வைத்தியஞ்செய்தபடியாலும் மற்றும் அவர்கள் வைத்தியர்களுது விடாய்ச்சியாலும் நானொருவரையுமால் நான் சுகமடையப்பெற்றேன். என் முன் தலையிலுள்ள கண்டகோடரி வெட்டில் தலையோட்டினது ஓர் துண்டு மிதர்கிருத்தமையால் அது என்னை உபத்திரவப்படுத்தமென்று அநேகர் சொல்லவே நான் பயிந்து அதைக் குறித்து டாக்டர்தார் அவர்கள் சொல்லியதையும் நம்பாமல் இப்போ புதிதாய் மாடுப்பாணம் வந்திருக்கம் பாத்திரமான டாக்டர்தார் மாஸ்நென் என்பவர்கள் முதலான அறிவாளிகளிடம் போய் மேற்படி காரியத்தைக் குறித்துக் கேட்டும் அவர்கள் எல்லோரும் முதல் டாக்டர்தார் சொன்னபடியே சொன்னமையென்றானே இதுவரையும் வைத்தியஞ்செய்யப்பட்டு உலில் சுகமடையப் பெற்றேன். இதற்காக நான் முதல் என்னைப் படைத்த கடவனக்கத் தோத்திரஞ்செய்து பின்னல் என்னைப் பரிசரித்தக் காத்த வைத்தியசிரோமணியாகிய ம. ம. உலில்லியம் போல் டாக்டர்தார் வர்களுக்குத் தோத்திரஞ்செய்கிறேன்.

இதுவன்றி ஏனையோர்களுள் தத்தமக்குற்ற ஆபத்துக் காலங்களில் தக்க சுகமடைதற்கு இவ்வே நல்ல இடம். இவரே தக்க வைத்தியஞ்செய்து தக்க பரிசரிப்பாளராய் காப்பாற்றுவாரென்று தெரிவிக்கிறேன்.

இங்ஙனம், அ. முருகர்.

வண்ணப்பண்ணை.

EATABLES.

In further discussing the subject of food, the question arises whether we should be guided by the rules laid down for the Israelites. On the assumption that the rules were given by God it is natural to suppose that they were the best possible. We however only admit that they were the best in the circumstances without being the best for us. That was the childhood of the race and the dawn of revelation. The people needed to learn to make distinctions and for this, the rules must be without exceptions and such as could be easily applied. The distinction between clean and unclean was in order that they might learn to discriminate between good and evil by tangible visible examples, just as a child learns to add and subtract by using small stones or seeds. Animals that chew the cud live only on vegetables and do not eat carrion and other decayed matter, and are not as likely to be diseased, therefore they are much safer food, but the rules as such are not binding on us any more than the rules for sacrifices.

Take the case of pork. It is well known that swine are liable to be attacked by small worms called trichinae. These burrow in the flesh, and remain long time and if a man eats the flesh without killing them by thorough cooking, he is attacked by them, and gets a kind of fever, which causes death or affects his health all the remainder of his life. Proper care of the animals and proper cooking of the flesh will prevent this evil, and make pork one of the best of foods, but this cannot be expected of half-civilized people.

Another objection to flesh food in tropical countries is the short time it can be kept without spoiling. Both vegetable and flesh are harmful if they have begun to decay, but flesh is much the worst. Grain may be kept an indefinitely long time. It is said that some grain found in mummies 2000 years old was still good. Roots and fruits may be kept some days. But flesh will spoil within a few hours after it is killed. The best things usually are the most easily spoiled, and are the worst when spoiled. Fruits come next to flesh in healthfulness, and also in liability to spoil, and badness when spoiled. We include fish in flesh food and if our advice is followed for breeding fish it may become quite as cheap as vegetable food.

A word should be said about hot curries. The natural craving for hot spices in hot countries, and their provision by nature, seem to indicate that it is wise to use them, to a certain extent. But the constant use of hot spices has an injurious effect like the constant use of a whip. At first it stimulates the flow of saliva and of gastric juice, which help digestion, but soon more is required, the glands lose their normal state, and will not respond to the strongest stimulant as readily as the healthy state does to the ordinary food. It is true that a person who is working hard and regularly at manual labor in the open air can eat almost every thing, and even if he cannot digest it is not troubled by it. But it is not so with others. Those who lead a more in-door life need to be more careful. The causes of the dreaded disease diabetes in Jaffna are not thoroughly understood. But among other causes may be mentioned the excessive use of starch in the food. Rice is nearly all starch, so are the yams and tapioca. Starch food in process of digestion is changed into sugar. Starch food is to be avoided as much as possible by persons

afflicted with this disease, and there being great liability to it in Jaffna, especially on the part of those in good circumstances, an excess of starch should be avoided.

TAMPALAM, or betel leaf, arecanut and lime, hardly come into the category of food, yet they are accounted *eatables* by most of the Jaffnese. There is no doubt that they have a slightly stimulating effect, but the evils are greater than the advantages. In the first place it is a nasty habit. The act of chewing causes a flow of saliva, which with food aids digestion, but in this case must be ejected. The sight of red slubber dripping from the mouth is very disgusting, and even on the ground on every side is offensive to decency. It is considered rude to speak with food in the mouth. It is none the less so with tampalam. In many cases the habit has developed cancer of the cheek. This is enough to prove its harmful nature even when the sore does not appear. The Tamils are to be commended for the care they take in cleaning their teeth every morning. But this is more than offset by the filthy state of the mouth at other times. It is not strange that they do not kiss. They know nothing of what has been so well expressed by the poet, "Our souls rushed together at the meeting of our lips," and all because of unclean mouths. Tobacco chewing is as filthy, and more harmful, but we are glad to believe it is not common among the Jaffnese except in connection with betel. Tobacco smoking is classed by them with drinking, but it is so serious an evil that it should be discussed by itself.

THE NAUTCH.

It seems strange to us that any persons or people, who call themselves even semi-civilized, should parade prostitutes when they wish to give a characteristic entertainment. A puppet show is quite excusable, for however childish or wearisome it may be, there is some ingenuity displayed, and occasional amusing actions appear, but what excuse there can be for the other except sensuality and immorality we fail to see. The fact that every idolatrous people as far back as the time of Moses have done the same, does not make it any the more respectable. To bring forward women who are consecrated to an immoral life and have them go through performances and gestures which suggest impure thoughts and invites to immoral deeds, and to present them as illustrating the character of the people, or as the best entertainment they can give, or as likely to please visitors, is a gross insult both to the visitors and the community. We are amazed that any who call themselves Christian gentlemen can be so weakened and afraid of giving offence, as not to refuse to countenance such an insult. It is no excuse to say that we are not to inquire into the character of actors in this case it is notorious; and what is the acting itself, but what is appropriate to their character. Some forms of dancing are a natural expression of joyousness though some of the round dances of Europe are objectionable. But this nautch dancing is no expression of joy on the part of any one. Sensual voluptuaries may take pleasure in looking at women in expressive attitudes, but who else can? We speak from hear-say, but it is not an unknown thing. The disgrace is notorious, and we call on all self-respecting Jaffna patriots to keep clear of the disgrace in the future.

THE JAFFNA RAILWAY COMMISSIONERS.

No sooner had the enthusiasm created by His Excellency's visit begun to lessen, than the attention and the spirit of the people were aroused by the arrival of the Railway Commissioners. They landed at Kanakanturai, on the morning of Monday the 8th inst., when rain was pouring down heavily. About noon the Commissioners arrived at the Queen's House where they were accommodated, except the Hon. P. Ramanathan C. M. G. who occupied the house, specially engaged for him on the sea beach and adjoining the office of the P. W. D. The rest of Monday was given for rest and a drive through the Town in the landau supplied by our Coach Contractor. The "Lady Godon" which brought them here, experienced a very rough voyage, and every one in the vessel it has been reported, was down with sea-sickness, and suffered discomforts which they never before have experienced in the sea. This must have shown them one strong reason why the Jaffnese are so clamorous about the Railway. On landing they appeared to have regretted their uncomfortable voyage, and determined to return by a different route. On Tuesday the Commissioners commenced their mission. The utility and the plenty and happiness which the Railway will afford to thousands of homes and places, have never been questioned. But the question of "will it pay" has been steadily considered as the matter at issue in this case. This the Jaffna committee proved. Just before the arrival of the commissioners, the committee prepared and issued from the press, two papers, embodying an "Amended Estimate of probable traffic or income which could be realized by the Railway if extended to Jaffna" and showing "the goods and articles which will be sent from Colombo, Matale and Vanny to Jaffna." These papers carefully and laboriously prepared by the Committee formed the foundation of the investigation of the commissioners. Every one of the items was verified by the commissioners, and appropriate evidence was taken on Tuesday, Wednesday and Thursday. Leading merchants, farmers, planters, brokers and some officials including the Government Agent were examined. And further to satisfy their desire the commissioners applied to the Jaffna Committee to furnish, with proper signatures the actual Returns, for one year, of all the traffic in its various branches and departments, which is carried on in Jaffna. The commissioners have not been heard to have expressed any definite opinion as the result of their investigation. There are however, reasons to believe that a majority of them have been convinced of the sufficiency of facts set before them in support of the desired extension. The Hon. F. Saunders who is suspected to have entertained an unfavourable opinion, said in reply to an address presented to the commissioners in the Catholic school, that he had no doubt that the Railway must come, sooner or later, and that he hoped that the person who drew the picture of a Railway on the address, will live to see it steaming to Jaffna.

The commissioners were entertained at dinner by the District Judge on Tuesday, and by the Govt. Agent on Thursday. The one at the Rest House given at the night of Wednesday was exceedingly enjoyable. There was a splendid display of fireworks supplied by Mr. Manuvelpilly, and a native drama called *Iskalky Nadagam* representing an interesting antique history. At the Sive school at Vannarponne, which was beautifully decorated for the occasion, the Commissioners were entertained by a nautch dance, and music on Thursday night, garlands of jasmine and other best flowers were thrown round their necks as a token of the highest respect and honor to them. Mr. Adv. Nagalingam, under whose immediate supervision the native entertainments were given, made them a great success, and with his genial manners explained to them the fun of these amusements. Entertainments on a smaller scale were also given in the Catholic school and the Fort.

The commissioners left Jaffna on Friday last, Messrs. Bois and Smith by one of the B. I. Steamers and the others by special coach, except the Hon. P. Ramanathan C. M. G. who has deferred his departure for the purpose of studying more definitely the present status of Jaffna. The journey by the Coach will be made only by day time which will give the passengers an opportunity to view the places through which the Railway has been proposed to run. Now the Commissioners have come and gone, and mutual favorable impressions have no doubt been created between them and the people, and every effort which could be made has been made, and with much hope of success, we look forward to the Report of the Commissioners which will be published on or about the 15th of next month.

Com.

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manipalay.
Published by Mr. N. Strong and A.C. Mission.